

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap februarius 12^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A t y a i á l d á s.

(Igaz történet után.)

G. — egy hű alattvaló 's nemes szívű tisztnek fija volt, kinek jó hiren 's neven kívül holta után egyebet nem hagyott atyja, mint egy arany zsebórát, melyet ő egykor jeles hadi tette alkalmával kapott volt egyik előjárójától. Fija, G. — ön ipara 's fáradtsága után törvényszéki tanácsnok lön X. herczegségben. Tisztségének kötelességeit legnagyobb lélekismerettel teljesíté ama szilárd foglalatosság közt, melly reá bízott a' népnek legromlottabb osztálya körében. Azonban a' durva néppel bánás nem ferdíté-el szívének jobb érzelmeit; nemes és tapasztalt embernek ismertetett; teljes készséggel osztogatá kezeivel a' jó tettet, melly sajátság a' földi embernek, mint istenség képének, egyik legjelesebb tulajdona. Magos álláspontján sem feledkezék-meg alacson származata felől, valamint a' közönséges vad fa, melly, jó fajú nemes gally oltatván bele, első törzsökének természetét eltapodva nemes gyümölcsöt terem. Boldogult atyjának egyetlen hagyományát, az előtte mindennek felett kedves emléket, ama nagy arany zsebórát szünetlen magával hordozá még ugyan azon szalagon, mellyen azt atyja kezei között olly gyakran látá. — Midőn nyolcz év előtt karjai közt mult-ki édes atyja, egy kis nyalábocskát talált annak almáriomában. Ő ezt felnyitá, 's egy levelke volt az óra körül gombolyitva atyja kéziratával. Megzavarodva olvasá következő foglalatját:

„Kedves fiam!

Közelítő haláloamat érezvén irom hozzád e' sorokat. Egyedül hagy-lak e' föld területén rokon oltalom nélkül; nyomorú atyád viskójában sem pénzt sem vagyont nem lelendsz. Egyebed mint zsebórád nem marad számodra. Vedd azzal együtt atyai áldásomat. Minden ütése hozza emlékezedbe intéseimet. A' szülők legkisebb emlékében is áldás nyughatik. Vedd ezt njobolag egyetlen hagyományomban. Isten veled; légy jó!“

G. jó ember volt 's az is maradt. Tisztelet-teljes szemerémmel óvá-meg a' zseborát szünetlen magánál; ereklyének tartá azt, 's valamint gondosan őrzé, úgy benne érezhetőnek is vélte az atyai áldást, melly véleményében nem is csalatkozott.

Halálos ítélet mondatott egy gonosztevőre, ki magát dulásai 's gyilkosságai által iszonyatossá tette.

G. végzé a' rab-vallatást, 's reá bizott az ítélet végrehajtása. A' gyilkosnak kivégeztetése napján a' halálos oklevélnek ufolag elolvastatása kívántaték. A' vesztőhelyen nagy számú nép volt egybeseregelve; a' kísérő csoport közeledett a' kijelelt ponthoz. Az elítéltet kört képező katonák középen vezették; oldalán a' vigasztaló lelki atya lépdelt, kinek szelid szavaira azonban a' gyilkos kevés figyelmet látszott fordítani. Már a' határra értek, 's a' halál helyén megállapodván G. elővoná az ítéleti irományt, 's azt hallhatólag olvasá-el. A' vétkes hangos zokogás közt veté magát a' tanácsnok lábaihoz kegyelemért esengve; de ennek erre hatalma nem lévén tovább olvasa. Ekkor rögtön tetemes ütést érte hasán; a' földre tekintvén nagy kést látta az előtte térdelt bűnösnek kezében, ki azt éppen másodszor is villogtatá a' tanácsnok felé, midőn a' körülállott poroszloktól lenyomatván nem sokára gonoszra fordított ereje örökre tehetlenné téteték.

A' késsel történt első lökés G. órájának, mellyet a' tanácsnok zsebében hordozott, tokját érte, 's arról lepattanván rajta csupán a' lökésnek hagyá látható nyomát. — G. meg vala felsőbb hatalom által mentve, 's ezt nem ok nélkül az atyai hagyomány tiszteletben tartásának, 's az ezzel egybekapcsolt atyai áldásnak köszöné.

A' gyilkos e' kést egyik czinkos társától kapta a' tolongás között, ki hasonlólag kézre kerítettett, 's a' hollókö egy helyett két semmire kelőt nyere.

Z S. J.

ÉLETTÖRTÉNET.

II-dik József császár végnapjai.

Erzsébet fejedelemné februar 18-dika reggelén 5 — 6 óra közt halva találtatott; környezői azon véleményben valának, hogy ő a' szerencsés szülés után édes álomba merülve nyugszik. A' császár óránként tudakozódott a' császárné hogy' létéről; 's midőn gyóntató atyja János, egy ágostoni szerzetes, halálát jelentené, a' császár egy kereszt előtti számolyra térdelt, mondván: „uram! ten akaratod legyen-meg! vedd ezen fájdalmat is, mellyet neked bemutatok áldozat gyanánt: csak erőt adj hozzá.“ — E' kifejezéssel az utolsó 14—15 nap alatt minden alkalomnál szokott élni, ha valamely kellemetlen tárgy adaték

elejébe, vagy ha gyóntató atyja ez vagy amazért, mit történendőnek kívánt, őt kérdezé, 's kívánata nem teljesültét hallá.

Valóban hihetlen, milly állhatatosságot és erőt nyújtta neki a' fölséges gondviselés; mert ő olly ingatlan munkásságot és lelki jelenlétet fejté-ki, hogy e' 15 nap alatt majd gyóntató-atyjával, majd kiadásokkal 's végbucsúkkal foglalatoskodott; — megbántóinak megkegyelmezett; de mi még több, az olly forrón szeretett fejedelemnének, sőt még saját magának halotti ünneplését is elrendelé.

Midőn gyóntató atyjával ajtatoskodott, így kiálta-föl: „uram téged hivlak tanúul, hogy én mindent, mit cselekvém vagy parancsolék, nem más jelentőségből véltem történendőnek, mint alattvalóim javuk és boldogságukra; azonban mért nem úgy íté-ki, az csupán előt-
ted van föltárva; ten akaratom legyen meg! — Én pedig sokat hibáztam, azért uram bocsánatért esedezem, bocsáss-meg kérlek azoknak is, kik tanácsot adának terveimhez.“ — Gyóntató atyjával végbe vitt több buzgalmai között imádkozott elhunyt szüleiért is, két idvezült hite-
testársáért — végre mondá: „azon katonákért is kell imádkoznunk, kik érettem a' csatatéren elestek.“ — Midőn a' császárra az utósó ke-
netet adák, a' fiatal herczeg a' hálósza előtt állott; az őt helyet akara csinálni, némellyek azonban a' császár parancsa nélkül nem akarák beereszteni. Midőn őt a' császár messziről megpillantá — „Jőjjön ide — ugymond — önnek is kell látni, mint küzd az ember a' halállal!“

Február 19-kén délutáni három órákor ő fölsége igen gyengén érzé magát. — Elhivatá tehát sokszor említett gyóntatóatyját, ki vele közönségesen kedvelt imádságát a' „Te Deum Laudamus-“t — minden részesült kegyelmekért — mondá-el; mellyek után ő fölsége őt elküldé, 's ismét leveleket adott-ki.

Éjjel utósó lázrohama (paroxysmus) volt. — „No most nem sokára végem leend — mondá a' gyógyászokhoz, kik azt akarák vele elhitetni, hogy a' kiállott roham után könnyebben érzendi magát. „Meglátjátok — ugymond — hogy reggelig végem lesz.“ — Most őket elküldé, 's a' gyóntatóatyának ismét el kelle jönni. — „Adja reám vég-
áldását, 's többé el ne hagyjon“ — mondá hozzá — ki aztán vele az imádságos könyvből imádkozék. — „Már elég — szólla — itt ezen imádságos könyvet örök emlékül önnek ajándékozom; többé ugy sem használom. Most imádkozzék elő: „a' te kezeidbe ajánlom lelkemet!“ Rövid időköz után a' császár néhány vonaglás közt lelkét kiadá, — mire az előszobában levő udvarnokok a' fájdalom legnagyobb kitérésével urok lelketlen testéhez rohantak.

Egy szemtanúnak kézírata után

Közli FOLINUS JÁNOS.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

A' pór Lengyel-Oroszok.

Honunk határán lengyel ország egyik részének szomszédságában az idegen nemzetségű orosz népet figyelemre sem vennők, ha a' természet szemünk elejébe nem tüntetné az ottan fekvő bájos regényes tájékat, a' benne szépen halmozott hegyeket, mellyek élő fákkal kiserítve 's különféle vadakkal telve vannak. — E' regényes fekvés a' szemlélőt mindenkor álmélkodásra ingerli. — A' nevezett emberek ezen erdős tájéknak alkalmasabb helyeit már régi időktől fogva lakják. Ungvár határa körül Voloszanka, Sztawna, Uszok, 'sa' t. falukban szét szórva vannak. Őket legközelebbről ismerni szerencsém levén főbb tulajdonságaikat szándokom érinteni. — Ezen falukban lakó népségek vadsága, egyéb nemzetekhez hasonlítva, igen kitetsző. Lahásuk vad természetöknek igen megfelel. Általuk épített gunyhókban (némelly része jószágával, sertésével 'sa' t. együtt) vonják-meg magukat. Szobájok közepén áll a' konyha; felül a' talajon egy nyílás van, mellyen a' füst hat keresztül; szobájok azonban füsttel félig bővelkedő, — a' népség maga kellemére nézve középett áll. A' szivacsos golyva (Struma spongiosa) náluk igen uralkodik, mit az ott levő víznek tulajdonitnak, de a' szépség után nem sovárgó pórok golyvájaikkal nem sokat gondolnak. Életmódjuk igen silány; mert többnyire zab-, kukoricza-kenyérrel élnek; ezen utóbbival leginkább a' tehetősebbek dicsekedhetnek. — Közönségesen a' szeszest itallal visszaélnek, nevezetesen pálinkával, honnan magyarázhatni lehet butaságukat is.

Foglalatosságuk szántásvetés, csépelés; mihez leginkább értenek. Télen favágással de vadászattal is foglalatoskodnak. Cézéolásban nem együgyűk; a' puská saját készítményök; melly nem egyéb, mint egy rozsdás cső dróttal és vaspléhekkal valamelly bothoz illőleg csatolva. — Kitünők a' medve-vadászatban. Egyikök, t. i. az okosabb, a' medve-verembe lép, 's vele birkozik addig, míg közel levő társai fejszékekkel, vas villákkal az óriási állatot agyon ütik. De ez ritkábban történik.

Nevezetesebb az, mit kevés nemzetnél tapasztalhatni, hogy életökkel könnyen játsznak, vele nem sokat gondolva, nem tudhatni, könnyelműségből-e vagy más tekintetből. Gyakran tapasztalám magam is, hogy egy padlón, mellynek térségét testök alig foglalá-el, a' víz fölött, úgy a' legmagosb épületeknél is egész reggelig virasztának. Igaz, hogy bátorság látszik benne lenni, mit e' gyakran ejtett szóból is lehet következtetni: „Neboysza (ne félj).“

Maguk közt gyakrabban eln és tárgyakról is tanácskoznak, mit hallgatni gyönyörűség. Valamely tárgyon, mely nekik megtetszik, egész napon is álmélkodnak. — Feljebbvalóik iránt igen alázatosak, úgy más idegenek iránt is, de csak hajlékaikon kívül.

TURNER FERENCZ.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Születési hír. Február 3-kán Pesten m. gróf Széchenyi Istvánnak fija született, ki más napon a' házban megkereszteltetvén „Béla István Maria“ nevet kapott. A' keresztségre az újszülöttnek féttestvérei tartották, t. i. gr. Zichy Alfred és Maria. — Midőn egyrészlől szíves örömmel csatoljuk egybe a' jeles atyának ezen első gyengéd atyai érzelmével, más részlől a' Széchenyi nemzetség ezen új reményének nemcsak boldog és hosszú hanem derék nemzöjéhez hasonlító erényes, munkás, és valódi hazafiságos életet ohajtunk.

KÜLÖNFÉLE.

Nem jó a' tigrist simogatni. Genf városában minap, midőn Martin ur, egy jeles állat-sereglet birtokosa, utra készülne, valamellyik a' nézők közül a' tigris lábait simogatni akarván azonnal elveszté kezét, melyet a' dühös állat hirtelen elharapott 's el is nyelt.

Nevezetes örökség. A' 75 éves Baudret ur Toulouseból Bordeauxba akarván utazni gözhajóra ment, hol néhány percz mulva guta-ütés érvén őt holtan földre rogyott. Örökösei azonnal öszvegyülnék, hogy földbe takarítása iránt célirányos rendelkezéseket tegyenek. Mi után ezen jámbor szándékot végre hajtották volna, az elhunyt ruhájának átkereséséhez fogtak, mivel tudva volt, hogy ő nadrágait banknotákkal bélelgette-ki. E' vizsgálatoknak ohajtott sikere nem levén, már minden további fürkészéssel fel akartak hagyni a' pénzvadászok, midőn egy nyolcz éves sipka felüleges megtapintása alkalmával abban valami bevart keménységre akadtak. Benne t. i. több aranyat 's 64.00-frankot fedeztek-fel folyamatban levő váltó levelekben. Ezen kívül Baudret ur pénzbeli hagyománya mintegy 500.000 frank kész pénzből áll, melynek az elhunyt alkalmasint nem talált helyet az általa felfedezett különös nemű szekrényben.

Green új levegői utazása. Green ur, a' léghajós, többszeri vizsgálatja után azt találta-fel, hogy bizonyos magasságban mindig északnyugati szél uralkodik, 's hogy különféle légfolyamatok egymás felett ellenkező irányúak. Mivel Green ur hatalmában áll a' léghajó le- vagy fel-emelkedését kénye szerint intézni, úgy annak bizonyos irányzatára nincs egyéb szükség, mint ez vagy amaz, a' léghajós szándékának megfelelő, légvonulat felkeresése. Még ezen esztendőben szándékozik Green ur Amerikába indulni, mely utazását az uralkodó szelek segedelmével 3 nap 's ugyan annyi éj alatt kívánja végrehajtani.

Párviadali törvény. A' brüsseli kamarák elébe következő törvényjavالاتok terjesztettek. A' párviadalra kihívó 1—2 hónapi fogsággal, nemkülönb 100—300 frank bírsággal bünhődjék; a' párviadalra ingerlő 5—18 havi fogságra, és 300—1500 frank bírságra ítéltessék. Ugyan ezen büntetés éri a' párviaskodókat, ha egymást meg nem sebesítők. Halálos sebesítés követ-

kezésében pedig a' gyilkost 2—10 esztendei rabság, nemkülönben 1000—10.000 franknyi pénz-büntetés érje.

Nevezetes sakkozás. Azon híres schachjáték, melyet a' londoni és parisi játékkedvelők levelezés által játszanak egymás között, végre befejeztetett. Három esztendei vetélkedés után kénytelenek valának az angol játékosok a' parisiakat győzteseknek felismerni, 's a' nyereséget egy parisi játékház pénztárnokához elosztás végett áttalküldeni, ki most nyilvánosan minden részvényest felszólít hiteles bizonyítványának előmutatására, 's a' maga személyére eső pénzbeli nyereség-rész felvételére.

Shakespeare emlékei. Jelenti az *Abendzeitung*, hogy Shakespeare háza lerontatott, 's egy vasút fog helyén keresztül vezetetni. E' háznak mostani ura egy előfát birt, melyet a' halhatlan költő maga ültetett, 's annak gondját sok év lefolyása alatt különös szorgalommal viselte. Ezen fát kivágatta a' mostani birtokos, 's belőle! burnót-szelenczéket készíttetvén rövid idő alatt ezeknek eladásából nagy nyereségre tön szert.

Karácsoni szokások olasz országban. Azon különös szokások közé, melyek régi idők óta divatban maradtak, 's különösen karácson estvéjén előfordulnak, egy rendkívüli nagyságú fatökének elégetése tartozik. Ezen szokás eredetét megfejtani igen kevés gondolkozásba kerül. A' hajdani szertartások miatt t. i. szükség volt a' kandallóban hosszabb időre élesíteni a' tüzet, hogy karácsoni éjféli idejében a' nagy ajtatossággal végre hajtandó tisztelkedésekre szánt gyertyák meggyujtathassanak. Ezen égő gyertyák részint a' szobákban 's minden háznál található betlehemi istálló kivilágítására fordítottak, részint pedig a' templomba teendő menetnek bátorságosítására szolgáltak. A' falu helyeken, nem különben olasz ország némely tartományaiban most is fenn áll ezen szokás.

Egy kertnek eltűnése. Douayban nem rég oly nevetséges eset fordult elő, millyent a' világon e' 19-dik században ritkán szemlélhetni. Th. ur, egy a' lakásátul nem messze fekvő szép kertnek birtokosa, megparancsolá inasának, hogy abbul gyümölcsöt hozna számára. Ez kevés idő múlva vissza tért, 's mondá urának, hogy a' kert nincsen többé helyén. — „Ostoba dolog! — viszonzá amaz — te bizonyosan ittas vagy!“ — „Tökélyesen józan vagyok — felelt az inas — de a' kert nincs már ott, hol előbb állott vala.“ — „Te, mint látom, esztelen lettél!“ — „Éppen 'nem uram; de a' kert nincs már ott!“ — Th. ur azonnal kertje felé vette útját, 's néhány percz múlva igaznak találá inasa állítását. Mi lehetne valljon oka e' ritka tüneménynek? — Szoros vizsgálat következtetésében egy ház fedeztetett-fel, 's a' tündéres változás oka igen természetesen találtatott. A' helység lakosainak egy része t. i. föld alatt tartózkodik. Házaik olly módon vannak a' földbe ásva, hogy azoknak fedeleikül a' kertek szolgálnak. — Th. ur nem tudta, hogy az ő kertje alatt is ház van, melly, mint már most látható vala, több osztálybul állott. A' föld azonban most a' mélységbe dülvén, a' gyümölcsfák a' szobákba estek, 's így Th. ur szép gyümölcsöse hirtelen eltűnt.

Három csuka egy személyben. A' *journal du Loiret* következő érdekes történetet közöl, melly Sully-sur Loireban dec. 18-kán fordult vala elő. — Tegnap előtt egy ide való halász mintegy kilencz fontnyi nehézségű csukát adott-el egy vendégfogadósnak. Milly nagy vala azonban a' vevőnek csudálkozása, midőn a' hal-bonczolás alkalmával észre vevé, hogy az három egyforma részbul van egybe alkotva. A' halász t. i. egy három hüvelknyi hosz-

szaságú halacszkát csal-étként akasztott borgonya hegyére, melyet nem sokára egy két lábnyi nagyságú hal elnyelt, 's emezt ismét egy harmadik csúsztatá gyomrába, úgy hogy egyike a' másikában felakadt. A' kettős martalékját túl elkülönzött nagy csuka egyedül 6 fontot nyoma, miből kitetszik, hogy ezen állat egyetlen egy nyeléssel testének felényi súlyát emészté-meg, mit más állatoknál tapasztalni nem szoktunk. Az egész történetben pedig legérdekesebb körülmény az, hogy a' kis csuka, rablója gyomrában semmi változást sem szenvedett, elannyira, hogy azt friss ételként fel lehetne az asztalra adni, 's az állatocskának két ízben lön szerencséje az elnyeletéshez.

Í m á d s á g h a t á s a . — Egy ritka eset adá elő magát Manson-House ítélő széke előtt Londonban. Bizonys 16 évű leány egy selyem kendő 's három schilling elorozása végett a' bíróhoz vezetettet. Mivel a' bevádolttezelőtt hasonló vétket még soha sem követett-el, azért el nem határozható magát a' bíró arra, hogy őt a' newgati rossz hírű tolvajok börtönébe küldje, tartván attól, nehogy a' fiatal leányzó nyolcz napi fogsága után jöendő szerencséjére nézve kitünő kárt szenvedjen. Reménylő t. i. hogy, ha a' per elintézését máskorra halasztandja, a' panaszló (Cressy divatárusné) el nem jövend, 's a' szánakozást érdemlő leányzó szabadulást nyer. De alig hangzik ennek neve a' felhívónak ajkáról, azonnal ott terem Cressy asszonyság előbbi vádját ismétlendő. Hasztalan adja tudtára a' bíró, hogy elveszett jószágá birtokába jutand, 's hogy, ha a' szegény leányzó Old-Bailey törvényszék elejébe idéztetik, annak életbeli szerencséje jöendőre nézve igen kétséges leend. Cressy asszonyság még is vádolása mellett maradván, cselekedetét előre jól megfontoltnak vitatá. Miután a' bíró a' panaszlót még egyszer figyelmzettet a' bánkodónak könnyeire, de siker nélkül, elvezettette a' vádлотat, remélvén, hogy néhány nap múlva Cressy asszonyság keményszívűsége kedvezőleg megváltozand. Végre november 37-kén utójjára lépett-fel a' bevádolt az ítélőszék sorompója elébe. A' panaszló már előre elfoglalá helyét. A' bíró tehát ujjalag kérdé őt, valljon most is kívánja-e a' leánynak newgati börtönbe záratását elégtételül? — Változhatlanul! — lön a' felelet. — „Én tehát általam a' bűnöst Old-Bailey törvényszékének — szólla tovább az Alderman. — De csak még egy szóra Madame Cressy! — 's itt lassú hangon suttogá feléje e' szókat: — imádkozza-e ön a' mi atyánkat?“ — „Igen“ — felel a' madame. — „Tehát ha ön azt ismét elszavalja, hagyja-ki abbul e' szókat: „és bocsásd-meg nekünk a' mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk ellenünk vétetteknek“ — mivel e' szóknak önére nézve semmi értelme nincsen, 's kegyednek bocsánatért esedezni nem szabad többé.“ — E' buzgó keresztényi intés olly érzékenyen hatott a' divatárusnéra, hogy ez könyező szemekkel esedezett az általa bevádolt leányzónak elbocsájtatásáért.

Boulogne-i vámtisztek csalódása. Egy angol nemes Boulogneba költözött megromlott egészségének helyre állítása végett. Itt azonban rosszabbul érezvén magát, Londonbul hivata egy orvost, hogy gyógyítása segédelmével élete veszedelmétől megmenekedjék. De hasztalan; mivel, a' londoni orvos minden szorgalma mellett is napról napra rosszabbul lön, 's végre kiadá lelkét. A' boldogultnak szülői hült tetemeit angol országba vissza vitetni kívánván, ebbeli ohajtásukat írásban közlék az orvossal, 's őt egy-szersmind megkérték, tenne czélirányos rendeléseket a' hült tetem átvitele ügyében; ki is azonnal borszesszel megtöltött ólom-koporsóba helyezteti a' holtat, 's ezzel együtt hajóra száll, utazását Anglia partjai felé intézendő. —

Douanig érkezvén, itt a' vámháznál leteszi koporsóját, 's megkéri a' vámtiszteket, tartanak azt másnap reggelig valamelyik raktárjokban, míg t. i. éjjeli nyugalma után tovább folytatni utját képes leend. A' koporsó átvitele alkalmával azonban benne olly zsibongást vettek észre, millyent valamely mozgó higany (fluidum) okozni szokott. Innen gyaníták a' vámosok, hogy abban nem holt testet hanem francia pálinkát szándékozik a' doktor titkon bevinni Angliába. Neki állanak tehát egy vékony furóval a' koporsónak, megcsapolják azt, 's gyanúságuk behizonyodásán nem kevéssé örvendezvén a' borszeszből jó mennyiséget megisznak, 's azonnal jegyzőkönyvökbe iktatni parancsolják. — Vissza érkezvén más nap a' doktor, koporsóját kívánja: de a' helyett, hogy kívánsága teljesednék, tudára adatik neki titkos tervének felfedeztetése, hozzá adatván az is, hogy a' tisztek a' koporsóban talált pálinkát megkóstolván, azt igen jónak találták, következőképpen a' dugáros orvost kétszeres fizetésbeli büntetésre méltónak ítélték. Hasztalan mentegeté magát az orvos, mondván: „a' koporsóban egy angol nemesnek holt teste van, melyet szülei kívánsága következtében szándékozom Angliába szállítani, 's csupán a' test rothadásának elmellőzése végett töltém-meg azt borszeszszel.“ — Nem méltattak hiedelemre ezen szavai, 's kénytelen vala a' koporsót felnyitni a' doktor. A' vámtisztek megtekintvén a' benne levő holtat, olly iszonyodás 's undor lépé-meg őket, millyent olvasóink aligha képesek magoknak képzelni.

EMLEKMONDÁS.

Korlátlan ösztön.

A' kit üzőbe fogott a' test és némtelen ösztön,
Hajtja szabad kényként, mint szél, a' lange harasztot,
Mig bele szédül a' kőj örvényébe az elme.
Itt szövi a' vétek hálóját: ifju eszes légy;
Egyszer, 's többszer nem, tied a' szeplőtelen erkölcs.

BAKSAY.

Barátság. Együtt leélt vagy leélendő 's reménylendő örömek szülik az emberfajnál a' barátságot. Idő és összeszokás pecsétet ütnek reá.

BB. Muzáron. 1833.

Gnomák. Ki csak magának él, 's másokat gunyolva tekint, annak többje van, mint maga ér.

TURNER FERENCZ.

Azon napot, melyet tanulás, olvasás, elmélkedés nélkül töltöttünk-el, bár milly multságban részesített is, minden bizonynyal elvesztettnek kell tartanunk.

GESZNER MIHÁLY.

Kérdő rejtvény.

- 1) Mellyik kos hátán fér-el sok száz ezer ember?
- 2) Mellyik iz tetszik legkevesbbé a' részegesnek?
- 3) Mellyik latot kell lenyelni minden kalmárnak?
- 4) Millyen tóba nem száznak a' vad réczék?

SZABÓ LAJOS.

- 5) Mikor szép a' rut ember?
- 6) Mikor lát a' vak?
- 7) Meddig kényes a' páva?

TURNER F.

Előbbi rejtvény: V as.

Szerkezi Róth krepf Gábor, halpiacson alula' Duna partján, 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-károlyi, uri utsza 612.